

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 016415 22 U

Novi Travnik, 31.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, po sucu Senadu Begović, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u upravnom sporu tužitelja: H.T.M., ..., protiv tužene: Općina Novi Travnik-Komisija/Povjerenstvo za žalbe, radi poništenja rješenja broj: 06-19-3-3/22 od 28.01.2022. godine, u predmetu utvrđivanja obaveze plaćanja komunalne naknade, dana 31.05.2022. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Službe za urbanizam, imovinsko pravne poslove i katastar općine Novi Travnik broj: 06-27-05/22 od 04.01.2022. godine kojim je utvrđena obaveza tužitelja za plaćanja komunalne naknade za nadzemne i podzemne instalacije za 2022. godinu, u ukupnom iznosu od 45.600,00 KM.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih razloga predviđenih u članu 12. Zakona o upravnim sporovima tj. zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe iznosi historijat ovog upravnog postupka, te navodi da Odluka o komunalnoj naknadi tuženog nije usklađena sa Ustavom F BiH, Ustavom BiH, Evropskom konvencijom i pozitivnim zakonskim propisima. Ističe da općina Novi Travnik nema nadležnost nad komunikacijskom infrastrukturom, te da ne može uvoditi naknade za telekom operatere, a također nije utvrđeno vlasništvo na parcelama kuda prolaze instalacije tužitelja. Također navodi da instalacije tužitelja kao i sredstva za rad ne mogu biti dodatno oprezovana (a navedena taksa općine Novi Travnik predstavlja upravo to), te se u tom pogledu poziva na odluku Ustavnog suda F BiH broj U-17/20 od 13.10.2021. godine. Nadalje u tužbi navodi da tužitelj obavlja djelatnost od javnog interesa, te da propisivanje ovakve takse od strane tužene dovodi u pitanje isplativost daljih ulaganja tužitelja u razvoj telekomunikacione mreže, te predlaže da ovaj sud pokrene postupak ispitivanja ustavnosti Odluke o komunalnim naknadama tužene. Predlaže da ovaj sud pokrene postupak kontrole ustavnosti navedene odluke o komunalnoj naknadi tuženog, a što bi bilo u skladu sa principom vladavine prava. Predlaže da ovaj sud poništi osporena rješenja tuženog.

Tuženi je podnio odgovor na tužbu. U pismenom podnesku od 23.03.2022. godine tuženi je ostao kod razloga iz osporenog rješenja. Tuženi smatra da je činjenično stanje pravilno utvrđeno i da je drugostepeni organ cijenio sve navode žalbe i to u cijelosti i obrazložio, te da nije bilo povrede kako materijalnog prava, tako ni pravila upravnog postupka. Predlaže da se tužba odbije i potvrdi osporeno rješenje.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe shodno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima /"Službene novine F BiH" 9/05/, pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Po nalaženju ovog suda u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, te su na isto organ uprave pravilno primijenili materijalno pravo. Naime, iz stanja spisa proizilazi da je rješenjem prvostepenog organa uprave broj: 06-27-05/22 od 04.01.2022. godine tužitelju kao vlasniku nadzemnih i podzemnih instalacija teledistributivne mreže na području Općine Novi Travnik ukupne dužine od 95.000 metara, utvrđena obaveza plaćanja komunalne naknade za period od 01.01.2022. do 31.12.2022. godine u ukupnom iznosu od 45.600,00 KM, te budući da ni tuženi u svojoj tužbi ne osporava utvrđenu dužinu nadzemnih i podzemnih instalacija to je činjenično stanje u ovom predmetu potpuno i pravilno utvrđeno.

Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je osporenim rješenjem tuženog odbijena žalba tužitelja izjavljena na prvostepeno rješenje iz razloga što je tuženi organ zaključio da Odluka o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Općine Novi Travnik broj 2/10 i 3/12) predstavlja pravni osnov za donošenje pobijanog rješenja i da je predmetna obaveza tužitelja utvrđena primjenom člana 17. i 18 Odluke, jer je tužitelj vlasnik podzemnih i nadzemnih instalacija koje prolaze kroz općinu Novi Travnik, te da mu je komunalne naknade određena mjesečno u visini od 0,48 KM po metru dužnom i ista je ista pravilno obračunata na osnovu navedene Odluke.

Nadalje u članu 25. stav 2. Zakona o komunalnim djelatnostima ("Službene novine SBK/KSB", broj: 13/13) utvrđeno je da općine mogu posebnim propisom uvesti obavezu plaćanja komunalne naknade, kao i mjernu jedinicu za obračun te naknade, za vlasnike podzemnih i nadzemnih instalacija i mreža, te su i po ocjeni ovog suda organi uprave pravilno primijenili materijalno pravo kada su obavezali tužitelja na plaćanje komunalne naknade za nadzemne i podzemne instalacije bez obzira na građevinske zone kuda instalacije prolaze.

Stoga su neosnovani prigovori da se Odluka o komunalnoj naknadi Općine Novi Travnik nije mogla primijeniti u konkretnom slučaju, kao i prigovor da ova Odluka nije u skladu sa ustavnom odredbom o jednakosti pred zakonom, te da ovaj sud treba pred Ustavnim sudom F BiH zahtijevati ispitivanje ustavnosti Odluke o komunalnim naknadama općine Novi Travnik. Naime, navedena Odluka o komunalnoj naknadi općine Novi Travnik je već bila predmetom preispitivanja pred Ustavnim suda F BiH koji je svojom presudom broj 25/11 od 13.12.2011. godine odlučio da Odluka o komunalnoj naknadi («Službeni glasnik Općine Novi Travnik», broj: 2/10) nije u nesaglasnosti sa Ustavom F BiH. Također ovaj sud ukazuje na stav Vrhovnog suda Federacije BiH izražen u odlukama broj 06 0 U 001606 11 Uvp od 19.04.2012. godine i odluku broj 06 0 U 001693 10 Uvp od 15.12.2011. godine u kojima je Vrhovni sud odbio zahtjev za vanredno preispitivanje odluka ovog suda podnesen od tužitelja Javno preduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, u kojima su odluke donesene po istom pravnom osnovu. Također je neosnovano pozivanje tužitelja na

odluku Ustavnog suda F BiH broj 17/20 od 13.10.2021. godine, jer navedena odluka tretira ustavnost Odluke općine Bihać u pogledu plaćanja usluga mobilne telefonije, internet usluga, te na bazne stanice, mikrobazne stanice, predajnike i antene, a što nije slučaj u ovom predmetu.

Prema tome, prvostepeni organ je pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužitelju kao vlasniku podzemnih i nadzemnih instalacija na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja (utvrđene dužine instalacija na području općine Vitez), pobijanim rješenjem utvrdio kvartalni i godišnji iznos komunalne naknade primjenom Odluka o komunalnim naknadama i obvezao tužitelja na plaćanje komunalne naknade za period od 01.01.2022. do 31.12.2022. godine, a tuženi kao drugostepeni organ pravilno je postupio kada je odbio žalbu tužitelja izjavljenu na prvostepeno rješenje.

Također treba istaći da je tuženi u obrazloženju svog rješenja dao jasne i valjane razloge po svim činjeničnim i pravnim pitanjima koji su od odlučnog značaja za pravilno rješenje predmetne upravne stvari, pa suprotni navodi i prigovori iz tužbe nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, te se isti kao takvi nisu mogli prihvatiti.

Kako osporenim aktom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, to je sud na temelju čl. 36. st. 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja odbio kao neutemeljenu.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Sudac
Senad Begović

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.